این دو عذاب داده می‌شوند، آن هم به خاطر گناهانی که [در نظر شما] بزرگ نیستند؛ یکی از آن دو از ادرار خود پرهیز نمی‌کرد و دیگری سخن‌چینی می‌کرد

از ابن عباس ـ رضی الله عنهما ـ روایت است که گفت: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از کنار دو قبر گذشت که فرمود: «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لاَ يَسْتَتِرُ مِنَ البَوْلِ، وَأَمَّا الآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ»: «این دو عذاب داده می‌شوند، آن هم به خاطر گناهانی که [در نظر شما] بزرگ نیستند؛ یکی از آن دو از ادرار خود پرهیز نمی‌کرد و دیگری سخن‌چینی می‌کرد». سپس شاخۀ تازۀ درخت خرمایی را گرفت و آن را دو نیم کرد و هر نیمۀ را در یکی از قبرها فرو برد. گفتند: یا رسول الله، چرا چنین کردی؟ فرمود: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَيْبَسَا»: «چه بسا تا وقتی که خشک نشده‌اند عذاب‌شان سبک شود و تخفیفی پیدا کند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از کنار دو قبر می‌گذرد و می‌فرماید: صاحبان این دو قبر عذاب می‌بینند، اما برای چیزی عذاب نمی‌بینند که در نگاه شما کار بزرگی باشد، هرچند نزد الله بزرگ هستند؛ یکی از آن دو هنگام قضای حاجت به حفظ بدن و لباس خود از ادرار توجه نمی‌کرد و دیگری میان مردم سخن‌چینی می‌کرد و به قصد آسیب زدن و ایجاد اختلاف بین مردم، سخن دیگران را به هم می‌رساند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3010